

αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Ετος 5ο • Αρ. Φύλλου 25 • Ιανουάριος - Μάρτιος 2001

Καλή Ανάσταση

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
από τα βάθη της καρδιάς του
εύχεται σ' όλους τους Βασιλεωνοικούσους
σ' όποιο σημείο της γης κι αν βρίσκονται
να περάσουν τη μεγάλη γιορτή
της Χριστιανοσύνης, το Άγιο Πάσχα
με υγεία και ενημερία.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Γλυκιές Βασιλεωνοικούσαινες

Η Χρυσούλα Θρουβάλα - Χρόνη περιγράφει με πολύ γλαφυρό τρόπο την εκδήλωσή της κοπής της πίττας του Συλλόγου μας, με τη ζεστή και οικεία ατμόσφαιρα.

ΠΑΜΕ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ο Σύλλογός μας προγραμματίζει τη διήμερη εκδρομή το δεύτερο Δεκαήμερο του Μαΐου. Πληροφορίες για συμμετοχή στα τηλέφωνα του Διοικητικού Συμβουλίου, στη σελίδα 2.

Γλυκές Βασιλεωνοικούσαινες νύφες και φίλες,

σαν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, αισθάνομαι την ανάγκη να σας ευχαριστήσω και να σας συγχαρώ για την προθυμία που δείξατε στην πρόσκληση του Συλλόγου μας.

Με τη δική σας συμμετοχή, η ημέρα που κόψατε την πίττα μας είχε μια ξεχωριστή χάρη από άλλες

φορές. Η ατμόσφαιρα ήταν πιο ζεστή, πιο οικεία, έτσι νιώσαμε όλοι μαζί σαν μια οικογένεια.

Τα εδέσματα που προσφέρατε, φτιαγμένα με φροντίδα, γούστο και νοικοκυριό, ήταν υπέροχα. Δείξατε και στη σημερινή εποχή, που όλα ισοπεδώνονται, ότι παραμένετε οι ίδιες οι γλυκιές Βασιλεωνοικούσαινες, πρόθυμες

νοικοκυρές, περιποιητικές, όπως ήταν οι γιαγιάδες μας, οι μάνες μας. Συνεχίζετε μια παράδοση που ενώνει τις οικογένειες, τους ανθρώπους. Παραμένετε οι γλυκιές αδελφές, οι στοργικές μάνες, οι τρυφερές σύζυγοι, αγαπάτε. Και γώ μαζί σας, γιατί έτσι αισθάνομαι. Όλες μαζί είμαστε το πλαίσιο μιας πολύμορφης αγάπης.

Σεβόμαστε τον απλό τόπο που γεννηθήκαμε και μεγάλωσαμε. Κανένα παλάτι, καμιά πολιτεία δεν μπορεί να παραβγεί μπροστά του. Το όνομα Βασιλεωνοικού σε όλους τους ξενιτεμένους φέρνει κάποια δόνηση μέσα του, κάτι πάλλεται, κάτι διαστέλλεται.

Συνέχεια στη σελ. 3

Συγχωριανέ, ο συνδεδετικός μας κρίκος, είναι η εφημερίδα μας. Μαθαίνουμε τα νέα του τόπου μας. Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη και γίνε συνδρομητής της.

Αύξηση δρομολογίων ζητούν οι βουλευτές του νησιού

Στα πλαίσια της μετεκλογικής τους συμφωνίας για κοινές ενέργειες που αφορούν τις συγκοινωνίες του Νομού, οι βουλευτές **Αθανάσιος Βαρίνος** της Νέας Δημοκρατίας και **Ελπίδα Τσουρή** του ΠΑΣΟΚ είχαν συνάντηση στα γραφεία της Ολυμπιακής Αεροπορίας με τον Γενική Διευθυντή κ. Στεφάνου από τον οποίον ζήτησαν όπως σημειώνουν σε ανακοίνωσή τους:

1) Δρομολόγηση τουλάχιστον ενός μεγάλου αεροπλάνου κάθε ημέρα Boeing 737.

Παρά την εμμονή μας ο κ. Στεφάνου το απέκλεισε κατηγορηματικά ισχυριζόμενος ότι δεν έχει κανένα διαθέσιμο.

2) Την αύξηση των δρομολογίων από και προς τη Χίο.

Ο κ. Στεφάνου αποδεχόμενος την απαίτησή μας αυτή και σε συνεργασία με τους υπεύθυνους για τα δρομολόγια, μας διαβεβαίωσε ότι από την **25η Μαρτίου 2001 μέχρι και την 16η Ιουνίου 2001** τα δρομολόγια για τη Χίο θα είναι **τριάντα ένα (31) την εβδομάδα**. Δηλαδή **τρία δρομολόγια** περισσότερο από πέρυσι.

Την καλοκαιρινή περίοδο και συγκεκριμένα από **17 Ιουνίου μέχρι 22 Σεπτεμβρίου 2001** τα εβδομαδιαία δρομολόγια για τη Χίο θα είναι **35** με προοπτική αύξησης ανάλογα με τη νέα κατάσταση που θα διαμορφωθεί μετά τη λειτουργία του αεροδρομίου στα Σπάτα.

3) Ζητήσαμε την αύξηση των δρομολογίων από και προς τη Θεσσαλονίκη.

Ο κ. Στεφάνου αποδεχόμενος την απαίτησή μας αυτή μας διαβεβαίωσε ότι από **25 Μαρτίου 2001 μέχρι 16 Ιουνίου 2001** θα έχουμε **δύο δρομολόγια** την εβδομάδα ATR 7 κατευθειαν Θεσσαλονίκη - Χίο - Θεσσαλονίκη και από **17 Ιουνίου έως 2 Σεπτεμβρίου 2001, τρία δρομολόγια** από τα οποία το ένα μέσω Μυτιλήνης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΧΙΟΥ - Ν.Δ.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΧΙΟΥ - ΠΑΣΟΚ

Γνωμικά

1. Το ψέμα είναι κακό κι αξιοκατάκριτο, και η αλήθεια καλή και αξιέπαινη.

Αριστοτέλης

2. Η αμοιβή για το χρέος που επιτελούμε, είναι η δύναμη που αντλούμε, για να επιτελούμε ένα άλλο.

Γ. Ελλιοτ

αναγέννηση
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Στέλιος Ν. Πανέρης, πρόεδρος ΣΑΒ.
Νεμέας 5 - 166 73 ΒΟΥΛΑ
Τηλ. / Fax: 8955.949

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΧΙΟΥ:
Μ. Κράκαρης - Φ. Κοκκινάκης
Ελλη Κοντογιάννη - Κοκκινάκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
Κώστας Αμπανούδης - Χαράλαμπος Κουλιάρης

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του Συλλόγου

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΑΝΩΛΗ Α. ΚΡΑΚΑΡΗ
Διπλ. Μηχανολόγου - Μηχανικού Ε.Μ.Π.

Ηλεκτρομηχανολογικές Μελέτες
Εμπορία -Εγκατάσταση ειδών

- Θέρμανσης
- Ψύξης
- Κλιματισμού
- Ηλιακής Ενέργειας

ΚΑΝΑΛΑ 6
ΤΗΛ./ FAX: (0271) 43 641
(πλησίον Αγροτικής Τράπεζας)

**ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΝΙΚΟΥ Α. ΦΕΤΟΚΑΚΗ**

**για τις συνθήκες του
πρώτου μεταπολεμικού
ναυαγίου πλοίου
στις ελληνικές θάλασσες**

Είχαμε παρουσιάσει στο προηγούμενο φύλλο την αφήγηση του συγχωριανού μας Α. Φετοκάκη για το μεταπολεμικό ναυάγιο. Εκεί, παραλήφθηκε η τελευταία παράγραφος που μας την έστειλε ο Α. Φετοκάκης και τη δημοσιεύουμε:

Το ταξίδι που ματαιώθηκε λόγω του ναυαγίου, επραγματοποιήθηκ μετά τρεις μήνες (5/8/1945) με ένα παλιό μικρό φορτηγό που είχε πάρει η Ελλάδα από τη Γερμανία έναντι επανορθώσεων κατά τη λήξη του πρώτου Παγκοσμίου πολέμου. Το όνομά του ήτο "Στέφανος" και εκινείτο με ατμό (κάρβουνο). Απετελείτο από αμπάρι και κατάστρωμα. Στο αμπάρι στοιβάζοντο οι αποσκευές των επιβατών και τα εμπορεύματα και στο κατάστρωμα ξημεροβραδύζονταν οι επιβάτες. Το ταξίδι Πειραιά - Χίο διαρκούσε 24 - 25 ώρες.

Το Δ.Σ. το Συλλόγου

Πρόεδρος:	
Στέλιος Πανέρης	8955.949
Αντιπρόεδρος	
Ιωάννης Κουλουρούδης	9426.560
Γενικός Γραμματέας:	
Χρόνη-Θρομβάλα Χρυσούλα	6017.963
Ταμίας:	
Σεσίλια Στραβοράβδη	9320.067
Μέλη:	
Αμπανούδης Παντελής	6546.514
Βλαχάκη Αγγελική	2825.967
Φετοκάκης Νικόλαος	6534.893
Φετοκάκης Ανδρέας	8025.405
Κοκκίνου Αγγελική	22816.019
Μιχαηλίδου Μαίρη	8025.593
Επίτιμος πρόεδρος	
Νικόλαος Θρομβάλας	8029.741

Οταν ανήβαινα μικρός το πρωί, προ παντός, στο "βουνό μας", το κτήμα του πατέρα μας, ήβλεπα χαρωπό, φιγουράτο σαν περισσότερο το Βασιλειώνικο με όψη χαιρετισμού από τους δυο τρεις ψηλούς μύλους του, που γυρίζανε να αλέθουν τα σιτάρια και κλιθάρια των χωριανών. Και το βουνό μας ήταν κολλητό με τα βασιλειωνοικουσικά. Ντραγάτης του, ο ντραγάτης του Βασιλειωνοίκου. Οι γείτονι Κοντογιάννηδες (Μπούμηδες) βασιλειωνοικούσι, ιδιοκτήτες του κάποτε ενιαίου κτήματος "Τσάκαλη". Το δικό μας το βουνό το λέγανε του Κομματά. Και τα δυο έχουν μέσα χαλάσματα από πυρροειδή σπία. Του Κομματά ήταν σίγουρα απ' ότι δείχνουν τα ερείπια μικρός πύργος. Θυμούνται τον γερο-Μπούμη, Γιάννη Κοντιγάννη, βρακά, που εμείς παιδάκια, εν ηξέρω για ποιο λόγο, ενομιζάμε πως ήπλυνε τη βράκα του στον ποταμό τον Καράμουσα! Ήταν και ο αδελφός του ο Αποστόλης, ετός με παντελόνια, ιδιότυπος άνθρωπος, με έντονη την βασιλειωνοικούση ομιλία του, που πολύ εύκολα εθαύμαζε νεαρούς που

Βασιλειώνικο - Κάμπος

Ο συμπατριώτης μας Πέτρος Ι. Μαρτάκης, μου έστειλε ένα από τα αφηγήματά του στη σειρά "Χρονογραφήματα" με τίτλο "Βασιλειώνικο - Κάμπος" με την εντολή: «για την επημερίδα των συγχωριανών μου στην Αθήνα». Ανταποκρινόμενος στην προσφορά της επιθυμίας του το παραθέτω με χαρά και συγκίνηση μαζί με το βιογραφικό του.

Κώστας Αμπανούδης

και πράγματα, αλλά και υποπτεύονταν πως τον κλέβουνε ή του κάμνουνε ζημιές. Εφοβούνταν πολύ τα φιδιά παρόλο που κοντά όλα τος στην περιοχή μας, ήταν ακίντα. Για μας, εμένα και τα δύο αδέρφια μου, ήλεγνε μ' ανατριχίλια και θαυμασμό: "Μωρέ ευτοί ει υιοί του Χριστόφαρου είναι θερία, αρπούν τα φιδιά από την οριά, τα γυρίζουνε γύρω-γύρω, τα κτυπούν κάτω και οκα το κεφάλι τος!".

Εδώ που τα λέμενε ευτό δεν ήτανε γενναιότητα αλλά παιχνίδι. Μας τόχετε μαθημένο ο κύρης μας, λέγονάς μας, όμως τα χαρακτηριστικά της όχεντρας για να προσέχομενε να μην... παίζομενε και μαζί της! Και εμάλωνε, ελέανε, ο Αποστόλης, τα παιδιά του άμαν ήτανε μικρά να μην τρώνε τοϊκουδα από τις δικές τος τοϊκουδίες με από τον αλλωνώνε και οι

γειτόνοι ακούανε καμιά φορά να του καταγγέλει το ένα παιδί του το άλλο πως ήφανενε τοϊκουδα από τις δικές τους τοϊκουδιές! Ο τύπος του ετράβανε και πειράγματα. Καμιά φορά λόγου χάρη του επαιρνανε επίτηδες οι διαβόλοι, τα γειτονάκια, από το καλαθάκι με το φαί του το τυρί ή το ψωμί και επειδή εμείς, τα παιδιά του Χριστόφαρου, είμεστενε πιο κοντά, μας υποπτεύοντανε πρώτα πρώτα, αλλά δεν μας το λέενε ορτά κοφτά αλλά μας εφώναζε, "βρε σεϊσ πας κι είδετενε το ψωμί μου!".

Συχνά εφώναζε του κυρού μας, "Ε, Γιάννη, πας έχεις κανένα πορτοκαλάκι μαζί σου; Εμείς βλέπειε είχαμενε περιβόλι με οι Βασιλειωνοικούσι εν είχαμε και το λαχταρούσανε. Εδρούζονταν με το πορτοκαλάκι και επίαναν την κουβέντα καθιμένοι στους

τραφους των χωραφιών τος. Θεός συχωρέσει τος!

Το Χριστόφαρος ήτανε το διακόσιο χρονών παρατσούκλι του σογιού μας και εδεδέτοι μας εξέρανε και οι Βασιλειωνοικούσι, όπως ήτανε και με το Μπούμη που ήτανε παλιό παρατσούκλι των Κοντογιάννηδω.

Ήταν και ο Καράμουσας, ο μικρός, ο μέγας κοκκινότερος ποταμός που μόλις ηβγαίνε από τη Λαγγάδα του Βασιλειώνικου ετρομοκράτανε με την ορμή του, όταν ήκαμνε απότομα ταραχτά νερά, πρώτα πρώτα εμάς που το περιβόλι με το σπíti του κυρού μας ήταν το πρώτο ομπροστά του, μόλις εβγαίνε στον Κάμπο. Εψιλότρεχε το νερό στον Καράμουσα τις άλλες μέρες του Χειμώνα, από το Νοέμβρη μέχρι τον Απρίλη. Εστέρνιαζενε σε μερικές μεριές σε βό-

τους, που μέσα τος εκατρεφτίζοντανε οι βατιές και οι θάμνοι στις όχθες. Τα απέναντι στο χτήμα μας, πέρα από τον Καράμουσα, χωράφια, περιβόλια τώρα του Χαντρή και περήφανος στην κορφή του Λόφου ο Άγιος Γιώργης του Πίττα, είναι όλα τος στην περιοχή της κοινότητας του Βασιλειώνικου. Ανανέει βασιλειώνικο ευτή η μεριά του Κάμπου αλλά και όλος ο κεντρικός και νοτιοδυτικός Κάμπος. Πολλά όγια του, του Κάμπου, είναι βασιλειωνοικούσικα που από τα παλιά ή και τα νεότερα χρόνια αποκτήσανε περιβόλια εκεί και εγίνανε καμπούσι: Σαρηγιάννηδες, Κοντογιάννηδες, Αργυράκηδες, Κατσάληδες, Πετράκηδες και άλλοι. Όμως ένας Βασιλειωνοικούσης ξεχωρίζει από έναν Καμπούση και ξεχωρίζει χτυπητά προ παντός στο γλωσσικό ύφος και στην προφορά. Λένε λόγου χάρη το λ παχύ π.χ. πορτοκαλάκι αντί πορτοκαλάκι που το λένε οι Καμπούσι. Κατά τα άλλα ο βασιλειωνοικούσης μιλεί πιο ανάλαφρα και μακρόσυρτα. Ο καπούσης πιο βαριά και μ' όλο που βάζει κι ευτός μπόλικα φωνήεντα, που με-

γαλώνουν τις λέξεις με έψιλο, δεν έχει το παιχνιδάικο της ομιλία του Βασιλειωνοικούση. Είναι και η διαφορά στο νοηματικό μέρος του λόγου και σ' ευτό που λένε πιο όλοι χιούμορ. Εν είμαι βέβαιος, ας πούμενε, πως ο Καμπούσης γελά με ό,τι ο Βασιλειωνοικούσης, λε για αστειό ούτε και πως παίρνε το μήνυμα του λόγου του Βασιλειωνοικούση, σε ό,τι δηλαδή λε και συχνά, με δυνατή φωνή κίολας, εκπέμπε, με άνεση, αφού αντιδρά κίολας σ' ευτό με ιλαρότητα που συνήθως εκδηλώνεται με απομιμήσεις της προφοράς και του ύφους της ομιλίας του Βασιλειωνοικούση. Όμως ο Καμπούσης, το Βασιλειωνοικούση, τον συμπαιθεί γιατί τον θεωρεί και είναι - καλής πάστας άνθρωπος. Δεν είναι ναμικυροσύνη του, για την επιμελημένο κάμωμα κάθε δουλείς του και για το μερακλήκι στο ντύσιμό του αλλά και - προ παντός, στην καλλιέργεια των χωριών του, που θαρρείς πως είναι σάλες, τόσο περιποιημένα! Και το χωριό και τα σπία και οι δρόμοι και όλα πεντακάθαρα μ' όλη τη φοβερή έλλειψη νερού μέχρι πριν λίγες δεκαετίες χρόνια.

Απάνω για την αίσθηση του αστειού, του χιούμορ που λέω πιο πάνω είναι παράδειγμα η περίφημη κούρσα. Δηλαδή όταν κανέναν ξενοεμέθανε σε κανένα καφενείο του χωριού, νύχτα, τον ετυλίγανε σε ένα οεντιό και για εκουβαλούσανε σκοτεινά, χωρίς να παίρνε χαμπάρι που τον πάνε και τον παρατούσανε σε κάποιο μέρος της αγροτικής περιοχής του χωριού και ήδινε και επάθενενε ο καμένος ώσπου να βρει άκρια και συνήθως δεν την ήβρισκενε ώσπου να ξεμωώσει, πασχίζοντας να μην τον δούνε και γελούνε μαζί του. Ήταν ένα αστειό τιμωρία, που ο Καμπούσης χωρίς να το αποδοκιμάζει δεν θα το κάμνενε όμως και ο ίδιος.

Νομίζω όμως ότι εκείνα τα χρόνια - μεσοπόλεμος και πλώ - Καμπούσι εξε-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Γλυκιές Βασιλειωνοικούσινες

Συνέχεια από τη σελ. 1

ται μέσα στο άτομό του, γυρίζει στο παρελθόν και ψάχνει κάτι να ανασύρει από τον τόπο του.

Μοιάζει με κλίμα η καταγωγή μας που γονατίζει για να προεκταθεί, να αναστηθεί.

Ο Αντιπρόεδρος μας κ. Γιάννης Κουλουρουδής και η σύμβουλος κα Αγγελική Βλαχάκη αναφέρθηκαν στην ιστορία του χωριού μας, στις παραδόσεις μας.

Σίγουρα διάθεσαν πολύτιμο χρόνο για να μπορέσουν να συγκεντρώσουν ιστορικά γεγονότα και να μας περπατήσουν στις ρίζες μας. Η κα Βλαχάκη φρόντισε ακόμα να συγκεντρώσει φωτογραφίες του χωριού μας και πρόβαλε "σλάιτς".

Ήταν πολύ συγκινητικό να βλέπειε τους γονεϊσ σου ή τον παππού σου, τη γιαγιά σου ή τον εαυτό σου σε μικρή ηλικία. Ήταν μια αξιόλογη προβολή.

Έτσι, παρά την έκτακτη απουσία του Προέδρου μας, που υπηρεσιακές υποχρεώσεις τον ανάγκασαν να είναι μακριά μας την ημέρα, που είχε ορισθεί για την κοπή της πίττας του Συλλόγου μας, και παρά άλλα θλιβερά γεγονότα, που συνέβησαν σε οικογενειακές συγχωριανών μας, σε σημείο να έχει κλωνι-

στεί αρκετά η ψυχική διάθεση όλων μας, η ημέρα αυτή είχε μια ομορφιά.

Σε μια πολύ ωραία αίθουσα, στο Κέντρο Νεότητας Βριλησίων, έγινε η κοπή της πίττας μας. Ήταν μια ξεχωριστή μέρα γεμάτη αγάπη, ζεστασιά και γλυκύτητα.

Εύχομαι σε όλους ο χρόνος που διανύουμε να είναι γεμάτος υγεία, δύναμη και ειρήνη. Και του χρόνου να 'μαστε καλά.

Χρυσούλα Θρουβάλα - Χρόν

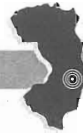
ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΜΑΡΤΑΚΗΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Άγιο Ισίδωρο Πετροκοκκίνου, Κάμπου Χίου. Πήγε στο Δημοτικό Σχολείο Σταφυλά (Κλούβα) Κάμπου και έβγαλε το Α' Γυμνάσιο Χίου το 1947.

Σπούδασε πολιτικές Εισήγες και Νομικά. Συνέγραψε και δημοσιεύθηκε Επιστομή Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου. Σταδιοδρόμησε σαν αντιπρόσωπος οίκων εξωτερικού και για κάποιες περιόδους στο Υπουργείο Προνοίας.

Ζει στην Αθήνα με την οικογένειά του (σύζυγο και δύο κόρες). Συνεργάστηκε και συνεχίζει να συνεργάζεται και με χιωτικές εφημερίδες και περιοδικά. Ο ίδιος έκαμε και τη μηνιαία έκδοση "Χιακά Επικάιρα", (1974-78). Είναι μέλος του Φυσιολατρικού Συνδέσμου ο ΠΑΝ Αθήνας και ήταν επί σειρά ετών Πρόεδρος του και εκδότης του ομώνυμου περιοδικού.

Συνέχεια στη σελ. 4

Το Βασιλεώνοικο, οι Τέχνες και τα Γράμματα

Ιστορίες και Θρύλοι από την εποχή που ζούσαμε στα χωριά μας

Κάθε βράδυ, μόλις το σούρουπο αγκάλιαζε το χωριό, παρατούσαμε όλες τις ασχολίες μας, φορούσαμε τα καθαρά μας ρούχα και τρέχαμε με λαχτάρα να βρεθούμε στην πλατεία. Μόλις το φεγγάρι ξεπρόβαλε στον ουρανό, μας εύρισκε μαζεμένους στο πεζούλι, κάτω από την Εκκλησία. Τα κορίτσια, έγχωρα, μαζευόντουσαν προς το Κοινοτικό γραφείο.

Ματιές, υπονοούμενα και περαντζάδες με τα ποδήλατα. Κάναμε ό, τι μπορούσαμε για να μας προσέξουν και να ανταποκριθούν στο ενδιαφέρον μας. Όμως τίποτα. Δύσκολα τα πράγματα. Η απειρία των νεανικών μας χρόνων και το γενικότερο κλίμα που ξεκινούσε από το σπίτι, την οικογένεια και εδραιωνόταν στο σχολείο, μας χώριζε λες και είμαστε από διαφορετικό είδος, από άλλη κοινωνική τάξη.

Κάτι έπρεπε να γίνει και να κάνουμε παρέα μαζί τους, μα δεν ξέραμε τι. Χρειάζομαστε νέες ιδέες αλλά και κάποιον να μας σπρώξει. Η απάντηση ήλθε απ' έξω. Κάποια χρονιά λοιπόν κατέφθασαν στο χωριό παιδιά από την Αθήνα και την Αφρική. Ήλθαν να δουν τους παππούδες τους και να περάσουν ευχάριστα το καλοκαίρι. Ο Θανάσης, ο Σπύρος, η Άννα, δεν άργησαν να καταλάβουν το καθεστώς της απομόνωσης που επικρατούσε στην πλατεία.

— Τι κάνετε εδώ μόνοι σας; μας ρωτούσαν. Γιατί τόσο μακριά τα κορίτσια; Μήπως έχετε κάποια κολλητική αρρώστια; Κρίμα, θα μπορούσαμε να κάνουμε καλή παρέα όλοι μαζί. Τότε σκεφθήκαμε διάφορους τρόπους προσέγγισης, μα ο καλύτερος ακούστηκε από τον Θανάση. Αυτός ήταν πιο μεγάλος και πιο έμπειρος. Μεγαλωμένος στην Αθήνα με άλλα βιώματα και τρόπο σκέψης, μας πρότεινε κάτι απλό για κείνον, αλλά ακατόρθωτο για μας.

Να κάνουμε ένα πάρτι και να προσκαλέσουμε τα κορίτσια. Τι λέτε, δεν θα δεχθούν;

Δεν είχαμε να χάσουμε τίποτα. Ετσι άρχισε η προετοιμασία.

Οι ξενόφερτες ιδέες

γράφει ο **Χαράλαμπος Κοιλιάρης**

Ένα παλιό πικ-απ και αρκετοί δίσκοι με ποπ μουσική στήθηκε στην αυλή του σπιτιού μου. Καλώδια απλώθηκαν και χρωματιστά φωτάκια άναψαν για να δώσουν κατά κάποιο τρόπο την ατμόσφαιρα από Ντισκοτέκ της εποχής. Δεν ήταν και άσχημα. Βερμούτ, μπίρες και Κόκα Κόλα πάνω στο τραπέζι, μαζί με ποπ-κορν και ξηρούς καρπούς του έδωσαν την όψη μπουφέ. Στο προσκήλιο αποφάσισε να μας βοηθήσει η ξαδέρφη μου η Βαγγελίτσα. Τη στείλαμε από το πρωί να προσκαλέσει τα κορίτσια. Όμως αυτή δεν μας έφερε καμιά απόντηση.

Όσο πλησίαζε η ώρα για το πάρτι, τόσο μεγάλανε και η αγωνία μας για την επιτυχία του. Οκτώ η ώρα και δεν φάνηκε καμιά τους ακόμα. Σίγουρα δεν έπιασε το κόλπο και τα κορίτσια θα μας στομάσουν, όπως πάντα. Ετσι ξεκινήσαμε μόνοι μας να ακούμε μουσική και να "διασκεδάσουμε" καθιστοί τις καρτέλες, κοιτάζοντας τον ουρανό ανάμεσα από τα φύλλα του γέρικου δέντρου που μας σκέπαζε.

Όμως να που κάναμε λάθος! Η Βαγγελιώ είχε κάνει καλή δουλειά. Πέρασε και πήρε σχεδόν όλες τις κοπέλες από τα σπίτια τους πειθοντας και τους γονείς τους πως δεν θα πάθουν τίποτα. Στολισμένες και περιποιημένες όλες οι όμορφες του χωριού περνούσαν το κατώφλι και έμπαιναν στο χώρο που είχαμε ετοιμάσει ειδικά γι' αυτές. Στην αρχή υπήρχε μεγάλη αμηχανία και από τις δύο πλευρές. Όμως με τη βοήθεια της μουσικής και του ποτού, τα πόδια λύθηκαν και με μπροστάρρηδες πάντα τους ξενόφερτους άρχισε ο χορός που κράτησε μέχρι αργά. Ο πάγος έσπασε.

Αυτή μας την προσπάθεια δεν δυσκολευτήκαμε να την επαναλάβουμε μερικές φορές ακόμα στο σπίτι του Κώστα και της Βαγγελιώς με επιτυχία.

Αυτό ήτανε. Άλλο πνεύμα ξεχύθηκε στο χωριό. Νέα ήθη, επανάσταση στο μέχρι τώρα κατεστημένο. Τα κορίτσια μαζί με τα αγόρια τα βραδάκι, βολτίτες, ανέκδοτα και αθώα φλερτάκια, τροφή για υγιή εφηβική ζωή.

Πολλές φορές απροετοίμαστα, παίρναμε κιθάρες και πηγαίναμε έξω από το χωριό, για ρομαντικές μουσικές βραδιές, τραγουδώντας σουξεδάκια της εποχής. Εκείνη τη χρονιά στο Πανηγύρι του Αγίου Παντελεήμονα καθίσαμε για πρώτη φορά όλοι οι νέοι του χωριού ξέχωρα από τους γονείς μας σε ένα μεγάλο τραπέζι κοντά στην πίστα. Σ' εκείνο το πανηγύρι χορεύσαμε με τις κοπέλες χωρίς να ζητούμε την άδεια του γονιού ή του δελφού της. Μερικοί μας έβλεπαν παράξενα. Όμως όλοι εμείς το χαρήκαμε πολύ. Εκείνη η φιλία κράτησε για πολύ καιρό και κρατά ακόμα μέχρι και τώρα.

Δεν ξέρω αν φταίνε οι ξενόφερτες ιδέες ή αν πράγματι είχαν αλλάξει οι καιροί και είχε ωριμάσει η ιδέα για την διαφορετική αντιμετώπιση των δύο φύλων μεταξύ τους. Όμως το σημαντικόερο ήταν ότι πείστηκαν τότε ορισμένα αγύριστα μαλακά, πως δεν πρόκειται να φάμε τις κόρες τους.

Συνέχεια από τη σελ. 3

Βασιλειώνοικο - Κάμπος

περνούσανε τους αγαπητούς τος Βασιλειωνοικούσους σε κάπιτις; στο ...ρακί! Μόνο που το πίνανε στα σπίτια τος και ετρώγανε και καλά, όχι ξεροσφύρι και μόνο κάτι κόκκινα ρουθούνα στην εκκλησία και στους δρόμους επροδίνανε την ...κλίση τος στο "πισοί". Σίγουρα και οι Βασιλειωνοικούσοι είχανε κι ευτοί την παγχακιά κλίση στο ρακί και μερικοί κιόλας τύποι του χωριού αφήσανε εποχή όπως λόγου χάρη ο επιλεγόμενος Ζαμπούνης, που ήκαμνε καιρό να πιεί αλλά άμην ήρκιζνε να πίνει, ήπινε και εμέθανε μια

δυο εβδομάδες συνέχεια και μάλιστα με ασυγκράτητες θορυβώδικες εκδηλώσεις απάνω στο μεθύσι του. Τον εσυμπάθανε όμως ο κόσμος γιατί ήταν καλόκαρδος και γουστόζικος και δεν ήτανε, ούτε και στο μεθύσι του ακόμα, χυδαίος. Ευτός, μια και τόφερενε η κουβέντα ήτανε και αρατζής και ήβαζνε άρα στο βουνό μας και εμείς μικροί, είχαμε χαρά να του κάμνομε παρέα στη φριζα που είχενε στημένη για την άρα και εποκτυπούσαμενε κιόλας πότερο και από τον

ίδιο μη μπαλά και πετάξουν και φύουν τα πουλάκια από την άρα πριν προλάβεινα τασαβήξει το σκονί να πέσουν τα δίχτυα να τα τσάκωσουνε. Μας ήκαμνε γούστο που εν εβγάζαμενε τσιμουδιά για να μην διώξωμενε τα πουλιά, τα φλιώρια και τις καρδερίνες. Στέλιο τον ελέγανε. Το επιθετό του δεν το θυμούμαι και λίγοι θαρρώ θα τον θυμούνται ή θα το ξέροννε γιατί με το Ζαμπούνης ήμεινενε στην... ιστορία. Στα νιάτα του είχε ένα από τα πρώτα ταξί, φορτάκια τα λέανε

τότες, και μεσήλικας είχανε τράγους και γύριζνε από χωράφι σε χωράκι και "ήδεικτένε" τις προβατίνες και τις κατσώκες για να τις πιτύχει θυμισμένες να "προκόψουνε" να πάρει "τα προκοφτικά". Ο Ζαμπούνης ήτανε στον καιρό του ένα χαρακτηριστικό του Βασιλειωνοικού, που πολύ εσυμπαθούσανε οι Καμπούσοι, όπως λόγου χάρη ο κύρης μου που τον εφιλοξέναν, ευτόν, την άρα και τους τράγους του στο βουνό μας, άμην ήτανε... Εξεμέθυτος.

Ηθη και έθιμα που πρέπει να μείνουν

Όπως πάντα, όταν έχουμε μια γιορτή μικρή ή μεγάλη, έτσι και τώρα ου σε λίγο έρχεται το Πάσχα, όλοι μέσα στο μυαλό μας ψάχνουμε έθιμα παλιά του λαού συνδεδεμένα μ' αυτή τη γιορτή.

Το Πάσχα, γιορτή μεγάλη της χριστιανοσύνης, γιορταζόταν και γιορτάζεται και στο χωριό μας με ιδιαίτερη ευλάβεια.

Πολλά τα έθιμα του τόπου για τις άγιες αυτές μέρες. Πολλά απ' αυτά δυστυχώς, δεν τηρούνται μέχρι σήμερα. Τα περισσότερα όμως παραμένουν ως τώρα αι δίνοντας ένα ξεχωριστό χρώμα στις γιορτάσιμες μέρες χαρίζουν σ' όλους μιαν αλλιώςτικη χαρά.

Το πατροπαράδοτο άσπρισμα και καθάρισμα του σπιτιού γινόταν τη Βαγιανή λεγόμενη Βδομάδα.

Του Λαζάρου όλα άστραφταν. Εκείνη την ημέρα τα κοριτσάκια του χωριού έβγαιναν "για να πουν το Λάζαρο" κάτι σαν κάλαντα του Πάσχα θα λέγαμε. Κρατούσαν μαζί τους 2 σανίδες μικρές καρφωμένες, σε σχήμα Σταυρού και φασκιωμένες. Αυτές ήταν "ο Λάζαρος". Τον είχαν φτιάξει μέρες πριν και το πρόσωπο από πανιά, και το είχαν ζωγραφίσει. Δεν έλειπε και το μουστάκι. Τώρα τι δουλειά έχει το μουστάκι, αφού το Λάζαρο τον ντύνανε σαν μωρό, αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Μωρό λοιπόν ντυμένος ο "Λάζαρος" και γι' αυτό το λόγο είχαν επιστρατευτεί μέρες πριν, τα ζιπουνάκια, τα φουσανάκια και τα σκουφάκια των μικρότερων αδελφών. Κρατούσαν ακόμα στα χέρια τους καλαθάκια που μετά το τραγούδι οι καλές νοικοκυρές τα γέμιζαν αυγά, τυράκια ή και χρήματα.

Σ' όλη τη διάρκεια της Μεγάλης εβδομάδας έπρεπε όλοι να παρακολουθήσουν τη λειτουργία και κανείς δεν ήταν ωστό να λείψει από τα Αγία Πάθη.

Τις ώρες που δεν είχε λειτουργία, οι γυναίκες έφτιαχναν ένα σωρό πράγματα. Έκαναν κουλούρια πασχαλινά. Εκτός απ' αυτά ζυμώνανε και τα επτά-

ζυμα. Εβφαν ακόμη και αυγά. Με μπογιά τα κόκκινα κι αν ήθελαν κι άλλο χρώμα έβραζαν αμυγδαλόφυλλα κι έκαναν τα πράσινα ή κρεμμυδόφυλλα και πετύχαιναν το κίτρινο χρώμα.

Η δουλειά αυτή ήταν και το μεγάλο πανηγύρι για τα παιδιά

Εφτανε έτσι η μεγάλη Πέμπτη. Τη μέρα αυτή στο χωριό μας υπήρχε έθιμο όσοι μεταλάβαιναν να τρώνε το μεσημέρι τα λεγόμενα "αγγιναροκούκια", δηλ. αγγιναρές με κουκιά λαδερά.

Τη Μεγάλη Παρασκευή όλοι μαζεύαν λουλούδια για να στολίσουν τον Επιτάφιο και απ' το πρωί του Μ. Σαββάτου τα παιδιά άρχιζαν να μαζεύουν ξύλα (είναι κανονισειμέρες πριν από πού θα τα 'κοβαν) στην απλάδα. Ετοιμάζαν τον μεγάλο φανό που θ' άναβαν το βράδυ στην Ανάσταση και μ' αυτό τον τρόπο θα δείχνανε τη χαρά τους. Μεγάλο πράγμα ο φανός. Πώς τον περιμεναν όλοι και πώς τον θαύμαζαν!

Το βράδυ όλοι μαζεύονταν στην Ανάσταση και τα μικρά παιδάκια κρατούσαν στις χούφτες τους κόκκινα αυγά για να ευλογηθούν κατά το έθιμο. Είχαν βέβαια αυστηρή εντολή απ' τους δικούς τους νά μην τ' αγγίξουν πριν το ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Κι αφού γινόταν η Ανάσταση τα μεσάνυχτα και τελείωνε η λειτουργία πήγαιναν το Άγιο φως στα σπίτια τους.

Την άλλη μέρα - μέρα της μεγάλης γιορτής - σηνήθιζαν να ψήνουν αρνιά, όχι όμως όλα τα σπίτια.

Γλέντια τη μέρα της Λαμπρής ή τη Λαμπροδεύτερα δεν γίνονταν στο χωριό.

Γίνονταν όμως την Τρίτη του Πάσχα, το λεγόμενο Νιότριτο.

Τη μέρα αυτή γινόταν το πρωί περιφορά των εικόπων. Μάλιστα γινόταν κι ένα είδος πλειοδοσίας. Δηλαδή μεταξύ των υποψηφίων που ήθελαν να σηκώσουν την Α ή τη Βη εικόνα, την σήκωνε, τελικά, αυτός που έκανε τη μεγαλύτερη προσφορά.

Εθιμο επίσης υπήρχε να γίνεται πλειοδοσία και για το ποιος θα κρατήσει το κλειδί της εκκλησίας που την κλειδωναν την ώρα της περιφοράς. Λένε μάλιστα πως αν ο κερδισμένος ήταν άνθρωπος αστείος, σαν τέλειωναν την περιφορά και γύριζαν στην εκκλησία κι ο παπάς ήθελε να την ανοίξει, ζητούσε το κλειδί απ' τον τυχερό και κείνος γελώντας του 'λεγε:

— Σαν θες παπά πίσω το κλειδί, δώσε μου πιο πολλά απ' όσα έδωσα για να το πάρεις.

Επίσης σε πλειοδοσία έβγαζαν και το ποιος θα χτυπήσει την καμπάνα.

Την μέρα αυτή τα παιδάκια του χωριού συνήθιζαν να κάνουν μιαν εκδρομή στην εσοχή. Να πηγαίνουν στον "πάστο" όπως έλεγαν. Επαιρναν μαζί τους ψωμί, τυράκια και αυγά και απαραίτητως κρασί.

Ετσι γιορταζόταν το Πάσχα στο χωριό μας. Έθιμα καθαρά λαϊκά που πρέπει να μείνουν ή να αναβιώσουν, όσα έσβησαν γιατί αυτά είναι ο ανυπολόγιστος πλούτος της λαϊκής μας παράδοσης.

Ποίηση

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ

*Ιδρώτας κι αίμα ανάμικτα
κυλούν στο μέτωπό Σου,
σέρνεις θαρείά τα πόδια Σου
στη γη του Γολγοθά.*

*Φοράς για στέμμα, αγκάθινο
κλαρί στο μέτωπό Σου!
κι ο άχλος τούτος που μεθούσε
στ' άκουσμά Σου,
τώρα στον πόνο Σου μεθά.*

*Τώρα σηκώνεις το σταυρό
που θα σηκώσει
τ' άγιο Σου σώμα πάνωθέ του
καρφωμένο.
Κι ας ήρθες τους ανθρώπους
για να σώσεις.
Κείνιο σε θέλουν σταυρωμένο.*

του Κώστα Βενετσάνου
φίλου του Συλλόγου

Μη λησμονείτε τη συνδρομή σας

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι του συλλόγου

Με την έκδοση της εφημερίδας μας, η οποία διανέμεται δωρεάν στα μέλη, ο Σύλλογος επιβαρύνεται κάθε φορά με ένα σεβαστό ποσό προκειμένου να καλύψει τα έξοδα εκτύπωσης, χαρτιού, διεκπεραίωσης και ταχυδρομείου.

Όπως καταλαβαίνετε, πέρα από την αγάπη και το ενδιαφέρον όλων μας, η συνέχιση της έκδοσης προϋποθέτει και την τακτοποίηση των συνδρομών, γι' αυτό παρακαλούμε να φροντίζετε πάντοτε να τακτοποιείτε τη συνδρομή σας με ταχυδρομική επιταγή στο γραφείο του Συλλόγου ή στα μέλη του Δ.Σ.

PANAGYM

**ΕΜΠΟΡΙΟ & SERVICE ΟΡΓΑΝΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ**

- ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ - ΠΟΛΥΟΡΓΑΝΑ
- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ
- ΠΟΔΗΛΑΤΑ, STEPPERS, ΚΟΠΗΛΑΤΙΚΑ
- ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΑ ΒΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ
- ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

PANAGYM - Μάνος Ι. Καρασούλης
Μικράς Ασίας 12 - Νέα Ερυθραία - 14 71 Αθήνα
Τηλ. / Fax: 807 5524 - κιν. 093 56 4064

Κοινωνιά

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΜΠΑΝΟΥΔΗΣ

Πριν λίγους μήνες έφυγε για πάντα από κοντά μας ο Δημήτρης Αμπανούδης.

Υπήρξε απ' τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου μας, του Συλλόγου των Βασιλεωνοικούσων της Αθήνας και είχε πολλές φορές εκλεγεί μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Ήταν ιδιαίτερα δραστήριος και συνέβαλε αποφασιστικά στη σωστή λειτουργία του. Ακόμα και μετά την αποχώρησή του απ' τη διοίκηση εξακολουθούσε να ενδιαφέρεται για την πορεία του και να θέλει να ενημερώνεται γι' αυτήν.

Στη ζωή του υπήρξε ακούρατος δουλευτής κι άνθρωπος δημιουργικός.

Ξενητεύτηκε για να εξασφαλίσει μια καλύτερη ζωή στην οικογένειά του και το πέτυχε.

Με τη σύντροφο της ζωής του Κλειώ, καμάρωσε τα τρία παιδιά του Παντελή, Αργυρώ και Αγγελική αρκετά αποκαταστημένα.

Ο χαμός του λύπησε βαθιά όσους το γνώριζαν. Όμως ο Δημήτρης Αμπανούδης ήταν πάντα γελαστός κι εύθυμος και σίγουρα τώρα που έκλεισε τον κύκλο της ζωής του δε θα 'θελε πένθιμη την ατμόσφαιρα...

Γι' αυτό το Δ.Σ. του Συλλόγου Βασιλεωνοικούσων τον αποχαιρέτα με ένα μεγάλο ευχαριστώ για ό,τι πρόσερε, του εύχεται ώρα καή στην άλλη πορεία κι εύχεται δύναμη και κουράγιο στα παιδιά του αυτές τις δύσκολες ώρες.

Το Δ.Σ.

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την ημέρα της κοπής της πίτας ήταν μαζί μας και ο κ. Νίκος Ρήγος. Ο ενθουσιασμός του που θρέθηκε με τους συγχωριανούς, ήταν μεγάλος. Εκείνη την ημέρα προσέφερε υπέρ του Συλλόγου, δια χειρός του επιτίμου προέδρου μας, το ποσό των 50.000 δρχ. για να διοργανωθεί εκδρομή για το χωριό μας, το καλοκαίρι.

Την ημερομηνία θα αποφασίσει το Δ.Σ. του Συλλόγου και θα αναφερθεί στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Τον ευχαριστούμε πολύ

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

1. Ποταμιάνου Ελένη εις μνήμην Γιάννη Πανέρη του Αντωνίου	δρχ. 10.000
2. Θρουβάλας Εμμανουήλ εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 20.000
3. Θρουβάλας Νικόλαος του Γεωργίου εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
4. Θρουβάλα - Σπανολιού Πόλλυ	δρχ. 2.000
5. Ξύπα - Θρουβάλα Πόλλυ εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
6. Καραμπέλας Κων. εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
7. Καραμπέλας Αλέξανδρος του Κων. εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
8. Καραμπέλας Γεώργιος του Κων/ εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
9. Καραμπέλας Νικόλαος του Κων. εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
10. Παναγιώτης και Χρυσούλα Χρόνη εις μνήμην Δημήτρη Αμπανούδη και εις μνήμην Ηρακλή Κατσαλά	δρχ. 10.000
11. Αργυρώ Χατζηθεοδώρου εις μνήμην Δημήτρη Αμπανούδη	δρχ. 30.000
12. Θρουβάλα - Σπανολιού Πόλλυ εις μνήμην των γονέων της	δρχ. 20.000
13. Μπάσορη Σταματία εις μνήμην του συζύγου της Ευστρατίου	δρχ. 10.000
14. Γεώργιος Κωστάρης εις μνήμην Δημήτρη Αμπανούδη.	δρχ. 10.000

ΘΑΝΑΤΟΙ

Από την έκδοση του προηγούμενου φύλλου της εφημερίδας μας, μέχρι σήμερα, αρκετοί συγχωριανοί μας και φίλοι του Συλλόγου μας απεβίωσαν στην Αθήνα και στο χωριό μας.

Η Ανθή Μ. Ξυντάρη, ο Παράσχος Γ. Μοσχονάς, η Αγγελική Π. Κοντογιάννη, ο Αντώνης Π. Αλλοίμονος, ο Νίκος Πετρόπουλος, ο Ιωάννης Πάσχος, ο Πανέρης Ιωάννης του Αντωνίου.

Ο Σύλλογός μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στους οικείους των.

Ποίηση

του Κώστα Αμπανούδη

ΔΙΕΞΟΔΟΣ

Κι όμως, το νιώθουμε βαθιά μας στην πιο ατόφια περιοχή της Υπαρξης, πως θάνατος αιώνιος δεν υπάρχει μονάχα η δύσκολη μεταλλαγή.

Τα φοβερά κυκλώματα από το πνεύμα σε ύλη και ύλη πνεύμα (μέσα στους κύκλους της ψυχής) κι απ' την αρχή τα ίδια πάλι, ανθρώπων και Θεού η πάλη σ' αυτό τ' αρχέγονο ζυμιάρι μέχρι το τέλος να φτιαχτεί.

Από τα "Χαμηλόφωνα"

ΑΓΑΠΩΝΤΑΣ

Μη σταματήσεις ν' αγωνίζεσαι κακό μεγάλο συντελείται όταν μαζεύεις ξαφνικά τις απλωμένες ανεμόσκαλες σ' εργάσιμες ώρες. Μια λειτουργία συντελείται μυστική αόρατες δυνάμεις σε συντρέχουν τα βάρη σου μοιράζονται τη σκάλα της ψυχής ανεβοκατεβαίνουν.

Απλώνουν τις φτερούγες τους στους ώμους σου που γέρνουν. Πνοή καρδιάς σου φέρνουν οργώνοντας το φως.

(Πρωτοδημοσιεύτηκε στο περιοδικό "Δάφνη" του πολιτιστικού Συλλόγου Δαφνών Χίου, τεύχ. 3/2000, που εκδίδει ο Βαγγέλης Ρουφάκης)

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Φραγκάκης Φώτης του Γεωργ.	δρχ. 10.000
2. Παντελής Αμπανούδης	δρχ. 15.000
3. Ρίζος Νίκος	δρχ. 10.000
4. Ποταμιάνου Ελένη	δρχ. 1.000

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

1. Σταμάτης Κωστάρης	δρχ. 20.000
2. Πενεσή Ολυμπία	δρχ. 6.000
3. Σκαραμαγκιάς Βασίλειος	δρχ. 6.000
4. Μπίζα Ολυμπία	δρχ. 6.000
5. Σιδηρές Σκουλικίδης	δρχ. 36.000
6. Κατσαλάς Γεώργιος του Αθαν.	δρχ. 10.000
7. Αλιμάνου Άννα	δρχ. 5.000